712/04

Den 24. november 2004 blev i sag nr. 63.822:

xxxxx xxxxxxxx xx xxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der via sit medlemskab i SiD har fritidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at udbetale ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 12/1 2002, hvor hun blev bidt i venstre lår af en hund.

Efter modtagelse af invaliditetsattesten, de lægelige akter og fotos af klagerens lår, meddelte selskabet i skrivelse af 15/3 2003, at ulykken ikke havde medført et varigt mén på mindst 5 %.

Efter modtagelse af afslaget på erstatning har klageren i skrivelse af 31/3 2003 til selskabet beskrevet de smerter og problemer, hun har med benet efter biddet. Som følge heraf besluttede selskabets lægekonsulent, at klageren skulle undersøges af en speciallæge i ortopædkirurgi.

I speciallægeerklæring af 25/8 2003 fra overlæge og speciallæge i ortopædisk kirurgi fremgår bl.a.:

2. 63.822

”**Resume:**

Nu 46-årig kvinde der i hjemmet d. 12.1.02 bliver bidt af hund af udsiden af ve. lår lige ovenover knæet. Undersøges på skadestuen, hvor man finder 3 bidmærker med kommunikation under huden.

Behandles med antibioticum. Pga. infektion må hudbroen mellem de 2 sår spaltes, hvorefter infektionen og såret heler op. Ingen behandling siden.

Generes nu af ukarakteristiske smerter på udsiden af ve. underben, strækkende sig fra hoftebenskammen til udvendige ankelkno. Smerterne fremkommer når skadelidte ligger og sidder, men forsvinder ved gang.

Gangdistancen er ubegrænset, og der er ingen gener når skadelidte står. Gangdistance ubegrænset. Har ingen bevægeindskrænkning i hofte-, knæ- eller ankelled. Ingen føleforstyrrelser i benene.

Aktuelt ikke smertestillende behandling.

Ved objektiv undersøgelse findes intet lår- eller lægsvind. Der er et 4 cm langt ar, lidt uregelm. efter infektion. Arret er lokaliseret på udsiden af låret, lige ovenover knæet. Arret er uømt. Der er fri bevægelse i hofte-, knæ- og ankelled.

Der er ingen tegn på løshed af venstre knæ og der er ingen smerter eller skurren under bevægelse, men ømhed ved indadføring af underbenet. Der er ingen ansamling i knæet.

Der er normale kraftforhold og der er normal følesans. Gangen er naturlig. Ingen halten.

…

Konklusion:

Der er et vist misforhold imellem UT d. 12.1.02 og de anførte gener. Disse synes ikke relateret til skaden.

Følgerne synes således udelukkende kosmetiske og sagen må kunne afgøres på det foreliggende.”

Efter modtagelse af speciallægeerklæringen fastholdt selskabet i skrivelse af 27/9 2003, at ulykken ikke havde medført et varigt mén på mindst 5 %.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har over for nævnet anført, at hun har daglige smerter i benet som følge af biddet, og at hun ikke altid har kontrol over benet, hvilket gør hende bange for at cykle og gå på trapper.

Selskabet har i skrivelse af 11/5 2004 til nævnet redegjort for afslaget på ménerstatning således:

> ”Der er ifølge speciallægeerklæringen ikke årsagssammenhæng mellem klagers gener og ulykkestilfældet. Følgerne af ulykken er alene kosmetiske hudgener på et mindre synligt område på benet, hvilket ikke svarer til en méngrad på 5% eller derover.
>
> Vi finder således ikke, at klager har sandsynliggjort, at ulykkestilfældet har medført en méngrad på 5% eller derover, og må henvise klager til at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen for egen regning.”

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> ”**7.2. Erstatning** ved invaliditet (varigt mén).
>
> …
>
> **7.2.6.** Méngraden fastsættes efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel der gælder på tidspunktet for afgørelsen. Fastsættelsen sker på grundlag af skadens medicinske art og omfang uden hensyntagen til forsikredes erhverv, sociale situation, andre individuelle forhold eller en eventuel nedsættelse af evnen til at tjene penge.
>
> …
>
> **7.3. Voldgiftsbestemmelse.**
>
> Ved uenighed om den af ALKA fastsatte méngrad kan både den forsikrede og ALKA forlange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter. Den af parterne der ønsker spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt Arbejdsskadestyrelsen betaler gebyret for forelæggelsen. Ændrer Arbejdsskadestyrelsen en af ALKA fastsat méngrad til fordel for forsikrede, betales gebyret for forelæggelsen af ALKA.”

Nævnet udtaler:
Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på 5 % eller mere ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson